

de frelser i alt Fald deres Frøkorn og Planter fra den Kalamitet, der vilde indtræffe, hvis den ikke kom Regn. Den, der paa Forhaand søger for at komme paa den sikre Side og foretage de fornødne Foranstaltninger, vil vistnok bedst gardere sin Have, i dette Tilfælde altsaa vor finansielle Have. Jeg tror derfor, at vi trøstigt kan give Finansministeren det Ansvar, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) talte om, og vi skal heller ikke være bange for at dele Ansvaret med ham.

Det ærede Medlem gjorde i Tilslutning til sine Udtalelser om det her foreliggende Lovforslag en Bemærkning angaaende en Udtalelse fra Rigsdagens Valutaudvalg, men han opsatte i øvrigt at udtale sig derom til tredie Behandling. Ja, jeg har i og for sig ikke noget Ønske om at komme særlig ind paa dette Spørgsmaal; kun saa meget ønsker jeg at sige, at mit Parti fuldt ud kan slutte sig til den foreliggende Udtalelse. Denne bestaar jo af forskellige Dele, dels af et Referat af, hvad Valutaudvalget har faaet at vide gennem Statsministeren om, hvad Nationalbanken har sagt, dels af en Henstilling til Banken om, at den nu helst hurtigt skrider til en Diskontonedsættelse for at lette Stillingen for Erhvervene og samtidig eventuelt forebygge den Kalamitet, der vilde opstaa ved en for stærk Stigning af Kronen. Hvad der kan ske og ikke ske, ved vi jo imidlertid ikke noget om. Jeg vil nu sige, at min Tro paa Ufejlbareheden af Valutadiskussioner har lidt en Svækkelse. Jeg har i Dage og Uger hørt Folk staa op og docere deres lærde Opfattelse af, hvorledes Valutaen skulde ordnes. Vi har set, hvorledes man har paastaet, at en Valutaordning i en bestemt Retning vilde føre til det allerbedste Resultat, men nu er der jo sket det, at Udviklingen er gaaet sine egne Veje, og alligevel . . . . .

Formanden: Jeg henstiller, at Behandlingen af dette Spørgsmaal udskydes til tredie Behandling.

Martin Olsen: Deri vil jeg give Formanden ganske Ret. Min Udtalelse skulde ogsaa kun være en Sidebemærkning. Alt i alt kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Ligesom den ærede foregaaende Taler mener heller ikke jeg, der er Anledning til, at Sagen gaar i Udvalg; den er blevet tilstrækkelig debatteret i Folketinget, og vi kan derfor godt tiltræde, hvad der er vedtaget i Folketinget.

Piper: Det foreliggende Lovforslag skylder jo den Omstændighed sin Fremkomst, at det 60 Mill. Kr.s Laan, som blev optaget i 1915, kun var 10-aarigt og altsaa udløber om faa Dage. Det er beklageligt, at man ikke i alt Fald i nogen Grad er i Stand til at nedbringe den Sum, der er laant, nu ved Fornylsen, men da der ikke er Penge i Kassen, er der jo ikke noget at gøre ved det i Øjeblikket. Derimod mener vi i vort Parti, at man for Fremtiden bør komme ind paa en noget hurtigere Amortisation af Statsgælden. I den Henseende er det jo meget godt, naar den højtærede Finansminister foreslaar, at de Statsobligationer, som delvis skal træde i Stedet for Laanet, amortiseres i Løbet af 15 Aar; men der er den ubehagelige Ting ved Forslaget, at man ikke er i Stand til at se, hvor stor en Del af de 60 Mill. Kr., som vi nu bemyndiger Ministeren til at laane, der vil blive anbragt i Statsobligationer. Bliver det en meget ringe Del deraf, bliver Amortisationen ogsaa ringe. Det er ganske sikkert heller ikke heldigt med Hensyn til Anbringelsen af Statsobligationerne og Statsgældsbeviserne, at de, der skal overtage dem, ikke i Forvejen ved, hvor stor den Serie bliver, der skal udstedes. Derfor kunde mit Parti have ønsket, at den højtærede Minister nu i Loven havde fastslaaet, hvor stor en Del af Beløbet der skulde tages i Obligationer og hvor stor en Del i Statsgældsbeviser. Hvis det kun bliver en mindre Del, der tegnes i Obligationer, bliver Amortisationsbeløbet jo meget ringe, og derved kommer man bort fra det, som vi vilde anse for det rigtige: en kraftig Amortisation af disse Laan. Jeg ved ikke — det har jo været umuligt i disse Dage at følge Forhandlingerne i det andet Ting —, om den højtærede Finansminister ogsaa for Statsgældsbevisernes Vedkommende kunde give Tilsagn om, at der skete en tilsvarende kraftig Amortisation, en Nedbringelse af Beløbet, for det første i de 2¼ Aar, hvori disse Statsgældsbeviser skal løbe, og dernæst for det Laans Vedkommende, som til sin Tid, hvad enten det nu kommer til at dreje sig om nye Statsgældsbeviser eller et fast Laan, skal afløse de Statsgældsbeviser, der nu udstedes. Jeg vilde sætte Pris paa, om Ministeren kunde give Tilsagn om, at denne Gæld vilde blive nedbragt i hvert Fald i det Omfang, der foreslaas for Statsobligationerne, saaledes at den hele Sum kunde blive afskrevet i Løbet af 15 Aar.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-